

ABSTRAKT

Práce si klade za cíl najít hodnotné způsoby, jakým se dá generativní umělá inteligence použít v hodinách výtvarné výchovy, a zjistit, jakých témat se skrz ni lze dotýkat.

V teoretické části práce zkoumá, co AI je, jak funguje, jak je vnímána ve společenském diskurzu a jakým způsobem je používána v současném umění. Popisuje také pedagogická východiska, na základě kterých autorka došla k hlavním cílům praktické části: předat žákům porozumění, na jakém principu AI nástroje fungují a jakým způsobem technologie v pozadí určuje výsledné výstupy, a zároveň ukázat, jak generativní modely používat, ale stále si u toho zachovat vazbu na výtvarné umění a v žácích k němu pěstovat vztah.

Na základě těchto záměrů pak autorka navrhla několik výukových celků, které realizovala na Základní škole Jiřího z Poděbrad a na Gymnáziu Na Zatlance. Jednotlivé úkoly jsou reflektovány metodou konceptové analýzy, a výpovědi žáků jsou pak tematicky analyzovány pomocí rámcové analýzy.

Z výzkumné části vyplývá, že cílená a reflexí následovaná práce s generativní AI je cenný prostředek, jak rozvíjet u žáků vizuální gramotnost, komunikační kompetence a digitální kompetence, zároveň je to taky dobrý způsob, jak nadnést téma hodnoty, kých a různých způsobů zobrazení, i zapojit žáky, u kterých probíhá krize výtvarného projevu a k výtvarné výchově nemají silný vztah.

KLÍČOVÁ SLOVA

Obraz, umělá inteligence, výtvarná výchova, vizuální a mediální gramotnost, současné umění, pedagogické implikace